

Sygn. akt I C 987/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Wiejkut

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2020 roku w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa K. z siedzibą w W.

przeciwko J. K.

o zapłatę 2 711,85 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 917 zł tytułem kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 maja 2013 r. strona powodowa K. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. K. kwoty 2 711,85 zł z odsetkami ustawowymi od kwot 657,12 zł, 102,44 zł, 120 zł, 212,62 zł i 348,64 zł od dnia 29 maja 2013 r. i z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 1 271,03 zł od dnia 29 maja 2013 r. Wniosła nadto o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 21 czerwca 2008 r. pozwany zawarł z jej poprzednikiem prawnym (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę na zakup towarów i usług nr (...). Z uwagi na rażące naruszenie jej warunków przez pozwanego, umowa została wypowiedziana, zaś na podstawie umowy cesji z dnia 27 kwietnia 2012 r. strona powodowa nabyła wierzytelność wobec pozwanego wraz z prawem do naliczania odsetek. Dodała, że kredytodawca wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny oraz prowadził postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone.

Pozwany J. K., w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 10 września 2013 r. wydanego przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt (...), wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwany zakwestionował zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia.

W piśmie procesowym z dnia 18 sierpnia 2020 r. pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 czerwca 2008 r. pozwany zawarł z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę kredytu na zakup towarów/ usług nr (...) na kwotę 1 494,49 zł. Kredyt oprocentowany był według stałej stopy procentowej, która na dzień podpisania umowy wynosiła 8,37% w stosunku rocznym. Pozwany zobowiązał się spłacać należność w 24 miesięcznych

ratach do dnia 21. każdego miesiąca w kwotach po 67,84 zł, począwszy od 21 lipca 2008 r., ostatnia rata płatna do dnia 21 czerwca 2010 r.

Pozwany poddał się egzekucji do kwoty zadłużenia 18 256,32 zł, do wysokości której bank mógł wystawić bankowy tytuł egzekucyjny m. in. w razie niewywiązania się z warunków umowy kredytu czy też niewykonania obowiązków w przypadku odstąpienia od umowy. Wówczas bank mógł wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w terminie 3 lat od daty zakończenia umowy.

Dowód:

- Umowa Kredytu na Zakup Towarów/ Usług Nr (...) z 21.06.2008 r. wraz z terminarzem spłaty kredytu – k. 52 – 55

W dniu 21 lutego 2010 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. sporządziło pismo w przedmiocie wypowiedzenia pozwanemu zawartej umowy kredytu, z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia, wzywając jednocześnie do uregulowania zadłużenia w kwocie 1 615,36 zł pod rygorem wystawienia Bankowego Tytułu Egzekucyjnego.

Dowód: znajdujące się w aktach o sygn. akt (...) wypowiedzenie umowy z 21.02.2010 r. – k. 9

W dniu 2 czerwca 2010 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wystawił przeciwko pozwanemu Bankowy Tytuł Egzekucyjny, a następnie wszczął postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności.

Dowód:

- Bankowy Tytuł Egzekucyjny z 02.06.2010 r. wraz ze szczegółowym wyliczeniem odsetek – k. 56 – 58

- postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności z 09.02.2011 r. wydane przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w sprawie o sygn. akt (...)

- postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...) W. O. z 09.12.2011 r. wydane w sprawie o sygn. akt (...) k. 60 – 61

W dniu 27 kwietnia 2012 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. będący następcą prawnym (...) Banku S.A. z siedzibą we W. zawarł ze stroną powodową umowę cesji, której przedmiotem była wierzytelność wobec pozwanego wynikająca z umowy kredytu nr (...) z 21 czerwca 2008 r. W dniu 27 kwietnia 2012 r. zbywca sporządził pismo, w którym zawiadomił dłużnika o przelewie wierzytelności, zaś pismem z dnia 15 czerwca 2012 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty należności w kwocie 2 445,01 zł.

Dowód:

- wyciąg z rejestru funduszy strony powodowej – k. 31

- odpisy pełne KRS nr (...) – k. 32 – 35, 42 – 48

- wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z 27.04.2012 r. wraz z wyciągiem z załącznika nr 5 - k. 36 – 40

- pełnomocnictwo nr (...) – k. 41

- zawiadomienie dłużnika o cesji wierzytelności z 27.04.2012 r. – k. 49

- wezwanie do zapłaty z 15.06.2012 r. – k. 50 - 51

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy o kredyt z dnia 21 czerwca 2008 r. podpisanej przez jej poprzednika prawnego (...) Bank S.A. z siedzibą we W. i pozwanego J. K.. Podstawy zawarcia umowy uregulowane zostały w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896 t. j.). Zgodnie z treścią tego przepisu przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia przedmiotowej umowy, jak również legitymacji czynnej strony powodowej do występowania w niniejszym procesie. Podniósł jednak zarzut przedawnienia roszczenia z uwagi na upływ terminu, o którym mowa w art. 118 k.c.

W myśl art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie niewątpliwie ma związek z prowadzeniem działalności gospodarczej, zatem zastosowanie znajdzie 3 – letni termin przedawnienia.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd uznał, że strona powodowa nie wykazała zasadności roszczenia dochodzonego pozwem, a w konsekwencji nie uczyniła zadość obowiązкови wynikającemu z przepisu art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów, jak również z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy (...) wynika, że pozwany nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania i z tego powodu, bank udzielający mu kredytu złożył w dniu 21 lutego 2010 r. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, z zastrzeżeniem, że po upływie 30 – dniowego terminu cała należność z tytułu udzielonego kredytu stanie się wymagalna. Następnie, w dniu 2 czerwca 2010 r. wystawiono przeciwko pozwanemu Bankowy Tytuł Egzekucyjny i wszczęto egzekucję komorniczą, która okazała się bezskuteczna.

Nie ulega wątpliwości, że czynności prowadzone przez pierwotnego wierzyciela nie miały skutku wobec jego następcy prawnego, jeśli chodzi o kwestię przedawnienia. Stanowisko takie zostało wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt III CZP 29/16, gdzie Sąd uznał, iż nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Mając na uwadze, że powyższy tytuł nie mógł stanowić podstawy egzekucji na rzecz innych podmiotów niż banki, brak jest również uzasadnienia, by rozciągnąć materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego na stronę powodową.

Z tego też względu, należało uznać, że bieg terminu przedawnienia w stosunku do strony powodowej rozpoczął się od chwili wymagalności roszczenia tj. po upływie 30 dni od daty doręczenia pozwanemu wypowiedzenia umowy. Istotnym dowodem potwierdzającym początek wymagalności roszczenia powoda było potwierdzenie doręczenia pozwanemu wypowiedzenia umowy o kredyt. Dokument taki nie został jednak przedłożony, trudno natomiast uznać, że skoro oświadczenie o wypowiedzeniu zostało sporządzone w dniu 21 lutego 2010 r., to roszczenie stało się wymagalne dopiero po ponad trzech miesiącach, czyli nie wcześniej niż 29 maja 2010 r. Należy nadto podnieść, że z treści Bankowego Tytułu Egzekucyjnego wynika, iż odsetki umowne obciążające dłużnika naliczane były do dnia 16 maja 2010 r., co wskazuje, że po tej dacie strony nie były już związane umową kredytu.

Nie ulega wątpliwości, że to na stronie powodowej spoczywał obowiązek należytego udowodnienia, kiedy pozwanemu zostało doręczone wypowiedzenie umowy, ewentualnie, że przesyłka nie została przez niego podjęta i po dwukrotnej awizacji uznano ją za doręczoną. Skoro strona powodowa nie uczyniła zadość temu obowiązkowi, zaś przeprowadzone

postępowanie dowodowe daje podstawy do stwierdzenia, że w dacie wniesienia pozwu tj. 29 maja 2013 r. upłynął 3 – letni termin z art. 118 k.c., dochodzone roszczenie należało uznać za przedawnione.

Z tego też względu, Sąd uznał podniesiony przez pozwanego zarzut za zasadny i oddalił powództwo w całości.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd kierował się treścią art. 98 k.p.c. Pozwany wygrał proces w całości, zatem strona powodowa winna zwrócić mu poniesione koszty w łącznej kwocie 917 zł, w tym 900 zł koszty zastępstwa procesowego, ustalone w oparciu o § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1349 ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.